

“When to Speak Up and When to Shut Up: Jewish Speech Ethics”

Leviticus 19:17

יז לא-תשנא אֶת-אָחִיךָ, 17 You shall not hate your brother in your
בְּלִבְבְּךָ; הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת- heart; thou shall surely rebuke your
עַמִּיתְךָ, וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חַטָּא. neighbor, and not bear sin because of him.

Babylonian Talmud: Shabbat 54b

Whoever can stop the members of his household from committing a sin, but does not, is held responsible for the sins of his household. If he can stop the people of his city from sinning, but does not, he is held responsible for the sins of the people of his city. If he can stop the whole world from sinning, and does not, he is held responsible for the sins of the whole world.

כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו - נתפס על כל העולם כולו. אמר רב פפא: והני דבי ריש גלותא נתפסו על כולי עלמא

Babylonian Talmud, Arachin 16b

Rabbi Tarfon said: “I wonder if there is anyone in this generation capable of accepting reproof...” Rabbi Elazar ben Azarya said: “I wonder whether there is anyone in this generation who knows how to reprove” [without humiliating the one being criticized.]

א"ר טרפון: (תמיהני) (מסורת הש"ס: [תמה]) אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה, אם אמר לו טול קיסם מבין עיניך, אמר לו טול קורה מבין עיניך. אמר רבי אלעזר בן עזריה: תמיהני אם יש בדור הזה שידוע להוכיח.

Babylonian Talmud, Bava Metzia 58b

R. Johanan said on the authority of R. Simeon b. Yohai: Verbal wrong is more heinous than monetary wrong, because of the first it is written, ‘and thou shalt fear thy God,’ but not of the second. R. Eleazar said: The one affects his [the victim's] person, the other [only] his money. R. Samuel b. Nahmani said: For the former restoration is possible, but not for the latter.

A tanna recited before R. Nahman b. Isaac: He who publicly shames his neighbor is as though he shed blood. Whereupon he remarked to him, 'You say well, because I have seen it [sc. such shaming], the ruddiness departing and paleness supervening.'

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: גדול אונאת דברים מאונאת ממון, שזה נאמר בו (ויקרא כה) ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך. ורבי אלעזר אומר: זה בגופו וזה בממונו. רבי שמואל בר נחמני אמר: זה - ניתן להישבון, וזה - לא ניתן להישבון. - תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק: כל המלבין פני חבריו ברבים כאילו שופך דמים. - אמר ליה: שפיר קא אמרת, דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא.

Babylonian Talmud, Yevamot 65b

Just as one is commanded to say that which will be heeded, so is one commanded *not* to say that which will *not* be heeded.

Maimonides, Mishneh Torah, "Laws Concerning Character Development and Ethical Conduct," 6:9

"He who rebukes another, whether for offenses against the rebuke himself or for sins against God, should administer the rebuke in private, speak to the offender gently and tenderly, and point out that he is only speaking for the wrongdoer's own good...One is obligated to continue admonishing until the sinner assaults the admonisher and says to him, "I refuse to listen" – Moses

המוכיח את חברו--בין בדברים שבינו לבינו, בין בדברים שבינו לבין המקום--צריך להוכיחו בינו לבין עצמו, וידבר לו בנחת ובלשון רכה, ויודיעו שאינו אומר לו אלא לטובתו, ולהביאו לחיי העולם הבא. אם קיבל ממנו, מוטב; ואם לאו, יוכיח פעם שנייה ושלישית. וכן תמיד חייב להוכיח, עד שיכהו החוטא ויאמר לו איני שומע; וכל שאפשר בידו למחות ואינו ממחה, הוא נתפס בעוון אלו כולם שאפשר לו למחות בהן.